

ЗВЪНТЕЖИ

Новото — удряше, размирното зовеше, шумното, бурното дръзко будеше.
До блясъка на пурпурните зари, до измъчените викове на фабричната свирка се издигнах аз.

Търсех и слушах, исках тревогата да разгада, неравния пулс на сърцата желях аз да разбере.

И изведнъж се втурнах през вратите и прозорците на бедната хижа, с нечута глъчка, нахлух със шум пролетните нови звънтежи.

Всичко се забрави... По-скоро на свобода, тичайте бързо да слушаме пролетните звънтежи.

Свежа влага дишаше земята; първия пролетен, освежителен дъжд мина през ноща. Рукна проливен, рукна изобилен, земята изми и разнежи.

Буйни грамади весели облаци се гонят в хладните и леки простори на небесата.

С мила и топла нечакана ласка изгря пролетното слънце.

